

Over de Bijbel

Nieuwtestamentische waarheden aangekondigd in het Oude Testament

Graag wil ik wijzen op de betekenis van het Oude Testament in het geheel van het Woord van God. De Bijbel is verdeeld in twee grote delen: het Oude Testament en het Nieuwe Testament. Het Nieuwe Testament is geschreven, nadat de Zoon van God, de schepper van hemel en aarde, op aarde gekomen is en daar God geopenbaard heeft: "Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, die in de schoot van de Vader is, die heeft Hem verklaard" (Joh. 1:18). Daar vinden we pas de volle openbaring van God. Christus is God, geopenbaard in het vlees (1 Tim. 3:16). Dit houdt in dat we in het Oude Testament niet het volle licht hebben, zoals dat schijnt in het Nieuwe Testament, want God was toen nog niet volkomen geopenbaard.

Het kennen van God

God is niet alleen volkomen geopenbaard, maar er is nog meer. Wij (die opnieuw geboren zijn en het eeuwige leven ontvangen hebben) kunnen God dieper kennen dan de gelovigen uit het Oude Testament. "En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus die U hebt gezonden" (Joh. 17:3). "En wij weten dat de Zoon van God gekomen is en ons het verstand gegeven heeft, opdat wij de Waarachtige kennen; en wij zijn in de Waarachtige, in zijn Zoon Jezus Christus. Deze is de waarachtige God en het eeuwige leven" (Joh. 5:20). Wie dus de Heer Jezus als zijn leven ontvangen heeft, kent God. Om eeuwig leven te ontvangen, moet een verloren zondaar eerst bij God komen. Hij moet met zijn zonde en schuld tot God gaan. Dan krijgt hij een nieuw leven en vrede met God. Dan heeft hij een ontmoeting met God gehad. Dan heeft hij God leren kennen in Zijn heiligheid en gerechtigheid, maar ook in Zijn oneindige liefde en genade. We hebben dus gezien dat ieder mens die opnieuw geboren is, God kent. Maar als hij daarna het hele Nieuwe Testament biddend leest, zal hij God beter leren kennen. God zoals Hij geopenbaard is in de Zoon van God.

Christus is God, geopenbaard in het vlees

Verder moeten we bedenken dat alles wat de Heer Jezus gezegd heeft, de volkomen waarheid is, de volkomen openbaring van alle dingen. Toen Nicodemus bij Hem kwam (Joh. 3:1-21) sprak Hij eerst met hem over de nieuwe geboorte. Toen zei Hij tegen Nicodemus, dat Hij hem de aardse dingen had gezegd. Daarna sprak Hij over hemelse dingen met de woorden: "En niemand is opgevaren in de hemel dan Hij die uit de hemel is neergedaald, de Zoon des mensen, die in de hemel is" (vs.12-13). Dit is een geweldige waarheid die wij eigenlijk niet kunnen begrijpen. De Heer Jezus (die in die nacht met Nicodemus sprak) is de Zoon des mensen, maar Hij is ook de eeuwige Zoon van God. Hij is God de Zoon, Hij is God, geopenbaard in het vlees.

De openbaring van de volledige waarheid

Christus was op hetzelfde ogenblik toen Hij met Nicodemus sprak in de hemel, en Hij kon vertellen wat Hij daar zag en wat Hij daar hoorde. Hij kon vertellen wat Hij daar in de eeu-

wigheid gezien had, want Hij was van eeuwigheid af in de hemel. Joh. 1:1 begint met de woorden: "In het begin was het Woord; en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God." Christus heeft dus de volledige waarheid betreffende de gedachten van God geopenbaard: de dingen van de hemel die tot op dat ogenblik niet geopenbaard konden worden, want er was niemand die ze kon openbaren.

Het Oude Testament

Als we gedacht hebben aan enkele verschillen tussen het Oude en het Nieuwe Testament, moeten we wel bedenken dat ook het Oude Testament geïnspireerd is door de Heilige Geest.

Elk woord uit het Oude Testament is dus het onfeilbare Woord van God. De Heilige Geest is God Zelf. Hij kon dus de hemelse dingen openbaren. Maar omdat in de tijd van het Oude Testament het volle licht (namelijk "God Zelf, geopenbaard in het vlees") nog niet op aarde scheen, kon de Heilige Geest toen de hemelse dingen alleen maar in beelden laten zien. De Heer Jezus was het waarachtige licht dat in de wereld kwam en ieder mens verlicht (Joh. 1:9). Dat wil zeggen, dat aan elk mens is geopenbaard wie de Heer Jezus is, aan elk mens is geopenbaard wie hijzelf is, en dat alle dingen op aarde volledig in het licht zijn gesteld, zodat volkomen geopenbaard is wat de werkelijkheid van alle dingen is. Deze openbaring van alle dingen was nog niet mogelijk in het Oude Testament.

Waarom hebben wij het Oude Testament?

Op dit punt aangekomen, zouden we ons kunnen afvragen: waarvoor hebben wij dan het Oude Testament? Is het alleen maar geschiedenis van de Joden? In het Oude Testament lezen we over het ontstaan en de geschiedenis van het volk Israël. Is deze geschiedenis dan zo belangrijk voor ons? Ja. Want de Heilige Geest wil in beelden ons allerlei dingen duidelijk maken. Bijvoorbeeld de dingen die God wist over de persoon en het werk van de Heer Jezus en de gevolgen van dat volbrachte werk.

Een paar voorbeelden

Om dit belangrijke beginsel duidelijk te maken, spreekt Paulus in de eerste verzen van 1 Korinthe 10 over de geschiedenis van het volk Israël: "Want ik wil niet, broeders, dat u onbekend is, dat onze vaders allen onder de wolk waren, allen door de zee zijn heengegaan, allen tot Mozes gedoopt zijn in de wolk en in de zee, allen hetzelfde geestelijke voedsel aten en allen dezelfde geestelijke drank dronken. (Want zij dronken uit een geestelijke steenrots die volgde; de steenrots nu was Christus.)" Daarna vinden we een beschrijving van de uittocht uit Egypte, van de wolkkolom, van het manna en van het water uit de steenrots. Maar we lezen ook van de ongehoorzaamheid van het volk Israël, dat God in de meesten van hen geen welgevallen had, zodat zij zijn neergeveld in de woestijn (5). "En deze dingen gebeurden tot voorbeelden voor ons, opdat wij geen begeerte in het kwade zouden hebben" (vs.6). "Al deze dingen nu zijn hun overkomen als voorbeelden en zijn beschreven tot waarschuwing voor ons, op wie de einden van de eeuwen zijn gekomen" (vs.11).

In 1 Kor. 9:9 spreekt de apostel over één van de voorschriften uit de wet van Mozes (Deut.

25:4) waar geschreven staat: "Een os zult gij niet muilbanden, als hij dorst." Op zichzelf is dit een gewoon praktisch voorschrift dat God aan Zijn volk Israël gaf. God zorgt ook voor de osen. Maar wat zien we in de Eerste Korinthebrief? Dat dit eenvoudige voorschrift uit het Oude Testament een diepe geestelijke betekenis heeft: de arbeider is zijn loon waard. De apostel schrijft: "Of zegt Hij dit eigenlijk ter wille van ons? Want ter wille van ons is dit geschreven, dat de ploeger op hoop moet ploegen, en de dorser op hoop zijn deel te ontvangen. Als wij voor u het geestelijke hebben gezaaid, is het iets groots, als wij het stoffelijke van u zullen maaien?"

Geestelijke lessen

Hier zien we dus duidelijk dat de voorschriften en geschiedenissen van het Oude Testament een geestelijke betekenis hebben, die we kunnen begrijpen in het licht van het Nieuwe Testament. Zo zal voor ieder duidelijk zijn dat de dieren die geofferd werden onder de bedeling van de wet, een beeld zijn van het werk van de Heer Jezus, volbracht op het kruis van Golgotha. Het brandoffer, het spijsoffer, het zondoffer en het schuldoffer, al deze offers zijn beelden van het werk van de Heer Jezus op het kruis, gezien vanuit verschillende gezichtspunten. Maar we zagen ook dat zelfs het eenvoudige voorschrift, dat men een dorsende os niet mocht muilbanden, een geestelijke les voor ons bevat. Het manna, het voedsel dat uit de hemel neerdaalde om het volk Israël in de woestijn te voeden, was geestelijk voedsel. En het water dat uit de steenrots stroomde om het volk Israël te drinken, was geestelijke drank (1 Kor. 10:3,4). Al deze dingen hebben dus een geestelijke betekenis! Als we dat inzien, dan gaat het Oude Testament voor ons leven. Dan is het Oude Testament voor ons niet zo maar een geschiedenis van een aards volk. Nee, dan weten we dat al deze dingen hun overkomen zijn als voorbeelden en dat ze beschreven zijn tot waarschuwing voor ons. Dan beseffen we dat alles wat te voren geschreven is, tot onze lering is geschreven (Rom. 15:4).

HOE LEZEN WE HET OUDE TESTAMENT?

In het Nieuwe Testament leren we onder andere dat de Heer Jezus voor onze zonden gestorven is: "Die Zelf onze zonden in zijn lichaam heeft gedragen op het hout" (1 Petr. 2:24); dat Hij voor ons tot zonde is gemaakt (2 Kor. 5:21) en dat God ons zondige vlees in Hem heeft geoordeeld (Rom. 8:3). Al deze waarheden vinden we terug in de beelden van het Oude Testament. In Leviticus 16 vinden we uitvoerig beschreven hoe het zondoffer gebracht werd, zodat we de bijzonderheden van dat offer kunnen begrijpen in het licht van het Nieuwe Testament. In het Oude Testament kunnen wij de gedachten van God (die in het Nieuwe Testament als waarheden aan ons geopenbaard worden) in beginsel leren kennen. Zo wordt het Oude Testament heel kostbaar voor ons. Ook de vijf Boeken van Mozes worden, in dit licht gezien, heel waardevol voor ons.

Het Boek Genesis

Het Boek Genesis is een inleiding op het hele Woord van God. In het voorwoord van een boek staan vaak in het kort de beginselen die in dat boek voorgesteld zullen worden. Zo is het ook in Genesis. Daar zien we hoe hemel en aarde ontstaan zijn: "In den beginne schiep God de hemel en de aarde" (Gen. 1:1). Daar vinden we hoe God de aarde voorbereid heeft

voor de mens en hoe de mens geschapen is. Daar vinden we de zondeval, hoe de mens een zondaar is geworden (Genesis 3). En de gevolgen daarvan zien we in Genesis 3 en 4. De aarde is vervloekt, doornen en distelen zal zij voortbrengen. En toen? God wilde de mens, die van Hem was afgeweken, weer bij Zich terugbrengen. Dit zien we direct na de zondeval, als God de mens opzoekt. God moet het kwaad oordelen, maar Hij belooft ook dat er iemand zal komen die de slang de kop zal vermorzelen (Gen. 3:15). Het doel van het werk van de Heer Jezus was om verloren mensen, die van God zijn weggevlucht, weer terug te brengen: "Christus heeft eenmaal voor de zonden geleden, de Rechtvaardige voor de onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen" (1Petr. 3:18). Door het werk van Christus zijn wij teruggebracht in de tegenwoordigheid van God.

Het huis van Mijn Vader

Wij mogen bij Hem wonen. Niet af en toe, niet één keer in de week, maar voor altijd. In het huis van mijn Vader zijn vele woningen. "Ik ga heen om u plaats te bereiden. En als Ik ben heengegaan en u plaats heb bereid, kom Ik weer en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben" (Joh. 14:2,3). Dit is dus het uiteindelijke doel van God, wat mogelijk is geworden door het kruis van de Heer Jezus. Wij die zo veraf waren, worden daardoor gebracht op de plaats waar God Zelf woont, waar de eeuwige Vader met de eeuwige Zoon en de eeuwige Geest woont, de drieënige God die van eeuwigheid af is.

Twee soorten mensen

In Genesis 4 lezen we dat Kaïn zijn broer Abel doodslaat. Vanaf die tijd zijn er twee geslachten op aarde, twee groepen mensen: één groep van mensen die tot God gaan, in het bewustzijn dat zij zondaren zijn en alleen voor God kunnen bestaan op grond van een plaatsvervangend offer. Dit zien we bij Abel. Hij naderde tot God met een lam. Dat lam stierf, hoewel het niet gezondigd had. Abel plaatste de dood van een onschuldige tussen God en zichzelf. "Door het geloof offerde Abel aan God een beter slachtoffer dan Kaïn" (Hebr. 11:4). Maar er is vanaf die tijd ook een andere groep van mensen op aarde. De eerste van deze groep was Kaïn. Hij wilde tot God naderen met de vrucht van zijn eigen arbeid. Hij dacht dat God best tevreden met hem kon zijn. Maar we lezen dat de Heere geen acht sloeg op Kaïn en op zijn offer. Waarop Kaïn toornig werd en zijn broer Abel dood sloeg.

Belangrijke beginselen

Als daarna de boosheid van de mensen op aarde groot wordt en de aarde verdorven is voor het aangezicht van God (Gen. 6:5-12), moet God de mensen oordelen door de zondvloed. God moet de zonde oordelen! Dit is een belangrijk beginsel, dat we de hele Bijbel door vinden. Verder vinden we in het Boek Genesis het beginsel van de uitverkiezing. Uit alle mensen op aarde wordt Abraham uitverkoren. God belooft hem tot een groot volk te maken en hem te zegenen. Ook zal hij tot een zegen zijn en met hem zullen alle geslachten van de aarde gezegend worden (Gen. 12:1-3). In Genesis worden belangrijke beginselen beknopt aangeduid, terwijl ze in de volgende Boeken verder uitgewerkt worden.

Het Boek Exodus

In het Boek Exodus zien we een volk dat God uitverkoren en afgezonderd heeft, een volk dat Hij verlossen wil als zij nog gevangen zijn in Egypte. Egypte is een beeld van de wereld; **het** is een vijandig land. Vijandig tegenover het volk van God, maar ook tegenover God Zelf. God zendt een man die het volk uit het diensthuis zal voeren: Mozes. Hij is een voorbeeld van de Heer Jezus, volgens Hebreëën 3. Wanneer de tiende plaag over Egypte komt, zijn de Israëlieten veilig achter het bloed van het geslachte lam. Zij schuilen achter het bloed, zodat het oordeel van God hen niet treft. En Mozes brengt hen uit Egypte en leidt hen naar de plaats waar God is, de berg Sinaï.

De wet en de tabernakel

Daar bij de Sinaï verbindt God Zich met Zijn volk en verklaart dat zij Zijn volk zijn. Daar geeft God aan Zijn volk de wet, die zij niet kunnen houden. Om hun te leren dat zij alleen maar door genade behouden kunnen worden, geeft God hun ook de tabernakel, verbonden met al de offers die gebracht moesten worden. De tabernakel is de woonplaats van God, te midden van Zijn volk. De tabernakel is een beeld van de dingen die in de hemelen zijn. Maar het is een zwak beeld, want vanwege de praktische toestand van het volk kon God Zich niet volkomen openbaren. Daarom woonde Hij in het heilige der heiligen, waar nooit iemand binnen mocht gaan, behalve één keer per jaar. Dan mocht de hogepriester binnengaan, maar alleen met bloed en met reukwerk (Lev. 16).

Het Boek Leviticus

In de eerste hoofdstukken van dit Boek worden de verschillende offers beschreven. Hier vinden we de ontwikkeling van de leer van het Nieuwe Testament over de heerlijkheid van de Persoon en het werk van de Heer Jezus. Al die offers spreken immers van Zijn Persoon en van Zijn werk. Wat wij van de heerlijkheid van de Heer Jezus gezien hebben, mogen wij, omdat wij priesters zijn, als offers aan God aanbieden. Dat is een dienst die hier op aarde uitgeoefend wordt.

Het Boek Numeri

In dit Boek zien we dat het volk dat uit Egypte is verlost en in verbinding met God is gebracht, door de woestijn moet trekken om te komen tot het einddoel van hun reis, het beloofde land. In dit Boek zien we wie de mens is; wij zien onze eigen ervaringen. Hier zien we in beginsel wat in het Nieuwe Testament als leer voorgesteld wordt in Romeinen 7. Daar zien we iemand die opnieuw geboren is, die God wil dienen, maar daarbij ook de wet wil houden. Hierin faalt hij steeds weer en hij komt tot de conclusie: "Ik weet dat in mij, dat is in mijn vlees, geen goed woont" (vs.18). Tenslotte komt hij tot de wanhopige kreet: "Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit dit lichaam van de dood?" (vs. 24).

Alles is genade van God

Het bovenstaande is een korte beschrijving van het Boek Numeri. Het is de ervaring van ieder mens die opnieuw geboren is en God wil dienen. Dan merkt hij dat hij nog op aarde is, op de plaats waar satan regeert, in een wereld die vijandig is tegenover God. En hij merkt dat de zonde, het vlees, nog in hem woont, zodat hij tenslotte moet zeggen: ik weet dat er

niets goeds in mij is. Alles wat goed is, is er alleen door de genade van God en het is door Hem bewerkt. Als het van mij zou afhangen, ook als gelovige, zou ik voor eeuwig verloren gaan. Hij moet alles doen, want ik kan zelf niets doen. Zelfs als ik Hem wil dienen, doe ik het niet. Zelfs als ik het goede wil doen, doe ik het kwade (vs.19). Dit beginsel vinden we terug in het hele Boek Numeri.

De koperen slang

In Numeri 21, aan het eind van de woestijnreis, vinden we de geschiedenis van de koperen slang. Een prachtig beeld van het sterven van de Heer Jezus op het kruis, voor de zonde. "En zoals Mozes de slang in de woestijn heeft verhoogd, zo moet de Zoon des mensen verhoogd worden, opdat ieder die in Hem gelooft niet verloren gaat maar eeuwig leven heeft" (Joh. 3:14,15). In Numeri 21 leert Israël (in beeld) dat alleen het zien op Christus, die voor ons gestorven is, redding geeft. Christus heeft het werk volbracht.

Het probleem van de zonde en de zonden

Christus heeft niet alleen onze zonden in Zijn lichaam gedragen op het hout (1Petr. 2:24), zodat er voor ons geen oordeel meer is, maar Hij is ook voor onze boze natuur gestorven: "Hem die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid van God in Hem" (2Kor. 5:21). God heeft in alles voorzien, niet alleen wat onze zondige daden betreft, maar ook wat onze zondige natuur betreft. God heeft het oordeel op Christus laten neerkomen, toen Hij aan het kruis hing in mijn plaats, in onze plaats. God maakte Hem daar tot zonde en onze zonden legde Hij op Hem.

Met Christus gestorven

Als wij weten dat God alles in orde gemaakt heeft, hebben wij vrede met God. Dan weten wij dat God niets meer tegen ons heeft.

Dan weten wij dat wij met Christus gestorven zijn (Rom. 6:8). Dan kunnen wij ons voor de zonde dood houden: "Zo ook u, rekent het ervoor ten opzichte van de zonde dood te zijn" (vs.11). Dat wij met Christus gestorven zijn, betekent dat God ons niet meer ziet in wat wij in onze daden zijn. Want al die zonden heeft Hij op de Heer Jezus gelegd en geoordeeld. God ziet ons, gelovigen, niet meer in ons vlees, in onze boze natuur. Omdat Hij die boze natuur haat, moeten wij die ook haten.

Het geheim

Het nieuwe leven (dat de gelovige in de nieuwe geboorte ontvangen heeft) zondigt niet. Dat nieuwe leven wil niet zondigen en kan niet zondigen. Toch kunnen wij wel zondigen. En als we gezondigd hebben, dan hebben we daarover verdriet. Dan moeten we onze zonden belijden. Wat moeten we doen, opdat we niet zondigen? Het verkeerde haten. Beseffen dat God de zonde geoordeeld heeft en dat Hij ons nu ziet in het nieuwe leven. Dan zijn we vrij, dan strijden we niet tegen de zonde. Dan zeggen we: God heeft mij ter dood gebracht in de Heer Jezus. Ik moet mijzelf zo zien als God mij ziet: gestorven. Dan draaien we de zonde de rug toe en luisteren niet meer naar het vlees. Dan denken we aan de Heer Jezus en zondigen

niet.

Het Boek Deuteronomium

Het volk Israël is hier in de velden van Moab. Alle ervaringen van de woestijnreis zijn achter de rug. In de eerste elf hoofdstukken vinden we een terugblik op de woestijnreis. We zien hoe God met Zijn volk geweest is. Ook laat Hij het doel van de woestijnreis zien. Waarom moest Israël die lange reis van veertig jaar door de woestijn maken? Waarom gingen ze niet rechtstreeks naar het beloofde land? Wij kunnen de vragen stellen: Waarom neemt God iemand die opnieuw geboren is niet direct op in de hemel? Waarom moeten mensen nog soms tientallen jaren op aarde zijn, soms onder heel moeilijke omstandigheden?

Wij hebben in de praktijk van elke dag te leren wat wij in onszelf zijn, dat er niets goeds in ons is. Niet omdat God dat in Zijn Woord van ons zegt, maar omdat wij zien dat het waar is in de praktijk van ons leven. In de woestijn leren we wat onze oude natuur is (de natuur die we hadden voor onze bekering); dat er niets goeds in die natuur is; dat zij alleen de zonde liefheeft, en dat die natuur zo sterk is dat ik er niets aan kan veranderen.

Lessen in de woestijn

Waarom moest Israël zo'n lange reis door de woestijn maken? Waarom moeten wij na onze bekering nog een tijd op aarde blijven? Ook wij bevinden ons in de woestijn, in de aardse omstandigheden van ons leven. Wij doen daar praktische ervaringen op. Wat moeten wij daar leren? Wat moest Israël leren in de woestijn?

- Ten eerste leren wij in de woestijn wat het ware karakter van de wereld is. In onze omstandigheden leren we de wereld kennen.
- Ten tweede moeten wij (net als Israël) leren wat er in ons eigen hart is (Deut. 8:2). Wij moeten leren ons boze vlees steeds meer te veroordelen. Wij moeten leren dat de woorden van de mens uit Romeinen 7 waar zijn: "Ik weet dat in mij, dat is in mijn vlees, geen goed woont" (vs.8).
- Ten derde leren we (net als Israël) Wie God voor ons is, in al die moeilijke omstandigheden. We leren Wie God is en dat Zijn genade oneindig is. We leren dat God mensen zoals wij, toch liefheeft, mensen die in hun praktische leven elke dag nog zondigen, die elke dag zichzelf zoeken.

De Heer Jezus heeft ons lief

God heeft ons lief. De Heer Jezus heeft ons lief. Hoe hebben wij die liefde leren kennen? Alereerst leerden wij die liefde kennen toen wij Hem zagen als Degene die voor ons stierf. Toen wij Hem zagen als "de Zoon van God die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven" (Gal. 2:20). Maar wij hebben die liefde ook leren kennen in ons leven op aarde. Hoe vaak zijn wij niet ontrouw geweest, hoe vaak deden wij wat wij graag wilden en vroegen niet naar Zijn wil. Maar Hij is altijd dezelfde gebleven. Ook in Zijn liefde voor ons. Als ik hierover nadenk, dan sta ik verbaasd. Dan zeg ik: hoe is het mogelijk dat de Heer Jezus mij nog liefheeft. Als ik zie wie ik ben, ook na mijn bekering, dan begrijp ik niet dat Hij mij nog liefheeft. En toch heeft de Heer Jezus mij lief. Hij laat me nooit in de steek. Als ik afdwaal, dan haalt Hij me terug. Altijd is Hij met mij bezig.

Vanaf Deuteronomium 12 vinden we allerlei geboden die gelden voor de tijd dat het volk Israël in het land Kanaän gekomen is. Als zij die geboden gehoorzamen, zal God hen zegenen. Als zij niet gehoorzamen, zal God hen straffen. Maar zij bevinden zich nog in de velden van Moab, zij zijn nog niet in het land. Zij hebben teruggezien op de lange reis van veertig jaar door de woestijn, maar zij mogen ook vooruitzien naar het land, en in hun gedachten mogen zij al genieten van al de zegeningen die zij daar zullen ontvangen. In Exodus 15 hebben zij ervan gezongen en in hun hart zijn zij ermee bezig.

Wij zijn nog in de woestijn

Wij zijn nog op aarde, waar wij mogen genieten van veel goede dingen die God ons geeft. Maar in veel opzichten heeft deze aarde voor ons het karakter van wereld. Hierbij denken we aan een door de zonde verdorven systeem, zonder God, waarvan satan de overste is. Een systeem dat Christus verworpen heeft en dat rijp is voor het oordeel. Dat systeem waarin wij ons bevinden, wil ons besmetten en van God aftrekken. Voor ons is deze wereld een woestijn waar wij door moeten. Hoe kunnen wij bronnen van vreugde vinden in een wereld waar geen plaats was voor onze Heiland?

Terugzien en vooruitzien

Net als Israël in de vlakke velden van Moab, mogen wij met dankbaarheid terugzien op de reis die achter ons ligt, maar wij mogen ook vooruitzien. Wij mogen denken aan onze toekomst. De Heer Jezus heeft Zelf gezegd: "Ik ga heen om u plaats te bereiden. En als Ik ben heengegaan en u plaats heb bereid, kom Ik weer en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben" (Joh. 14:2,3). Wij verwachten de Heer Jezus Christus als Heiland uit de hemel, die het lichaam van onze vernedering zal veranderen tot gelijkvormigheid aan het lichaam van zijn heerlijkheid" (Fil. 3:21). En de apostel Johannes zegt dat wij Hem gelijk zullen zijn (Joh. 3:2). Wij zijn bestemd om aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn (Rom. 8:29).

In de richting van het doel

Wij bevinden ons nog in de woestijn, maar wij mogen denken aan de toekomst. Dit mochten de Israëlieten doen in de velden van Moab. Dit mogen wij ook doen. Dit deed Paulus ook. Toen hij de Brief aan de Filippiërs schreef, bevond hij zich in de gevangenis. De omstandigheden waren voor hem heel moeilijk. Hij schreef over het leven hier óp aarde, maar zijn hart was vervuld met hemelse dingen. Hij was bezig met de dingen van de hemel (Fil. 3:20,21). Hij zegt: "Een ding doe ik: terwijl ik vergeet wat achter is en mij uitstrek naar wat voor is, jaag ik in de richting van het doel naar de prijs van de hemelse roeping van God in Christus Jezus" (Fil. 3:14). Daar zag Paulus naar uit, daar was zijn hart mee vervuld. Natuurlijk moeten wij ons werk hier doen, maar ons hart hoort niet vervuld te zijn met de dingen van de aarde. Wij horen niet bij de mensen "die op de aarde wonen" (Openb. 13:8). Dat zijn mensen die hier hun vaste woonplaats hebben, die hier hun tehuis hebben, die niet beseffen dat zij hier "vreemdelingen en bijwoners" zijn en die niet verlangen naar een beter, dat is een hemels vaderland (Hebr. 11:13-16). Volgens Openbaring 13 komen de zwaarste oordelen over de mensen "die op de aarde wonen".

Geestelijke zegeningen

Ik wil in dit verband ook nog iets zeggen over de Brief aan de Efeziërs. Daar lezen we meteen in het begin dat wij gezegend zijn met alle geestelijke zegening in de hemelse gewesten in Christus" (Ef. 1:3). Die geestelijke zegeningen zijn dus niet op aarde. Het eigenlijke christelijke deel (het deel dat wij bezitten boven de gelovige Joden uit het Oude Testament) is dus in de hemel.

Toekomstige zegeningen?

Verder lezen we dat God ons in Christus uitverkoren heeft voor de grondlegging van de wereld, opdat wij heilig en onberispelijk zouden zijn voor Hem in de liefde" (vs.4). En dat Hij ons tot het zoonschap voor Zichzelf bestemd heeft (vs.5). Wat hebben wij veel van God ontvangen! Maar als wij al die zegeningen pas zouden ontvangen als wij in de hemel zijn, zouden wij zolang we hier op aarde zijn, moeten leven als arme mensen. Gelukkig maakt de Brief aan de Efeziërs ons ook duidelijk dat al die zegeningen nu al ons deel zijn, terwijl we nog op aarde zijn.

Hoofd en lichaam

Wij lezen over Christus, de verheerlijkte mens in de hemel, die als hoofd over alles gegeven is aan de gemeente, die Zijn lichaam is, de volheid van Hem die alles in allen vervult (Ef. 1:23). Neem eens aan dat ik in een buitendeur ga staan en mijn hoofd buiten de deur steek. Waar ben ik dan? Iemand die buiten is, kan zeggen: "Broeder Heijkoop is buiten, want ik zie zijn hoofd buiten de deur." En hij heeft gelijk. Maar iemand die binnen is kan zeggen: "Hij is binnen, want ik zie zijn lichaam." Hij heeft ook gelijk. Waar mijn hoofd is, daar ben ik. Waar mijn lichaam is, daar ben ik ook.

Ons Hoofd is in de hemel

Zo zegt de Brief aan de Efeziërs dat ons Hoofd in de hemel is. Dus zijn wij in Christus in de hemel. Maar Christus is in Zijn lichaam, de gemeente, ook hier op aarde. Hij is in ons hier op aarde. Wij zijn in Hem in de hemel. Al die geestelijke zegeningen zijn in beginsel nu al ons deel. Dat betekent dat wij nu al hier op aarde al die geestelijke zegeningen in bezit mogen nemen en ervan mogen genieten. Hoe kunnen wij dat doen? Het Boek Jozua wil ons helpen dit te begrijpen en te verwerkelijken. Zoals al eerder opgemerkt: de Boeken van het Oude Testament geven in aardse beelden niet alleen de geestelijke waarheden van het Nieuwe Testament weer, maar ook hoe wij die waarheden praktisch kunnen verwerkelijken.

Een geestelijke les uit het Boek Jozua

In het Boek Jozua vinden we een episode uit de geschiedenis van het volk Israël. We zien hoe het volk Israël door de Jordaan gaat en het beloofde land in bezit neemt. De geestelijke les die wij uit deze geschiedenis kunnen leren, is deze: wij zijn in Christus gezet in de hemelse gewesten en wij moeten deze waarheid praktisch verwerkelijken. Elke gelovige is (in beginsel) in Christus gezet in de hemelse gewesten. Wij zijn met Christus levend gemaakt, met Hem opgewekt en in Hem gezet in de hemelse gewesten (Ef. 2:6). Met Christus hebben wij

leven ontvangen, met Christus zijn wij opgewekt uit de dood. En als ik opgewekt ben uit de dood, heb ik een opstandingsleven ontvangen. Ik leef nu in een nieuwe wereld, in een opstandingswereld.

De hemelse gewesten

Wat zijn de hemelse gewesten? Hieronder valt alles wat hemel is, in tegenstelling met aarde. Daaronder valt het huis van de Vader met zijn vele woningen, waar onze eindbestemming zal zijn. Daaronder valt het paradijs van God, de derde hemel, waar de gelovigen die ontslapen zijn, nu al zijn. Daaronder valt alles wat hemel is, ook het gebied waar satan en zijn demonen nog komen. Die komen nooit in het huis van de Vader en in het paradijs. Maar er zijn delen van de hemel waar zij nu nog wel kunnen komen. Dit vinden we in het Boek Job en in Ef. 6:12. In Christus zijn wij in de hemelse gewesten en mogen wij het in bezit nemen en ervan genieten.

Een voorbeeld

Ik wil proberen dit met een voorbeeld duidelijk te maken. Stelt u zich een baby voor die geboren is toen zijn ouders in Amerika woonden. Daardoor bezit het de Amerikaanse nationaliteit. Het kind woont nu in ons land. Maakt het voor dit kind iets uit of het de Amerikaanse nationaliteit bezit? Het weet er zelf niets van, het snapt er niets van. Toch is het een feit. Neem aan dat een oom in Amerika een grote bezitting als erfenis nalaat aan dit jonge kind. Het is nu schatrijk. Maar het weet het zelf niet. Het kind is nog niet zover dat het zich hiermee kan bezighouden. Misschien heeft het daar 100 hectare land gekregen. Maar het weet niet wat voor land het is. Het kan wel een stuk woestijn zijn, dat geen cent waard is. Het kind weet het niet.

God nemen op Zijn Woord

Als ik in Christus gezet ben in de hemelse gewesten, als alles wat daar is, van mij is, maar ik weet het niet, wat heb ik er dan aan? Het is mijn bezitting, maar ik geniet er niet van. Dat is jammer, want God geeft mij geen zegen om er geen genot van te hebben. Als God mij in Zijn woord vertelt wat Hij voor mij bereid heeft, dan doet Hij dat opdat ik er nu al van zal kunnen genieten. Daarom moeten wij de Bijbel goed lezen en geloven wat er staat, God ervoor danken en het in ons hart verwerklijken. Enkele vragen: Hoe weet ik dat ik wedergeboren ben? Hoe weet ik dat mijn zonden vergeven zijn? Hoe weet ik dat God mij liefheeft? Hoe weet ik dat de Heer Jezus mij liefheeft? Het antwoord: omdat het woord van God dit zegt en omdat ik Zijn woord geloof. Natuurlijk heb ik het ook ervaren in mijn leven. Hoe weet ik dat ik in Christus gezet ben in de hemelse gewesten? Omdat het woord van God dit zegt. Maar dan moet ik het ook geloven, anders heb ik er niets aan.

De opname van de gemeente

Natuurlijk, wij weten dat ons lichaam nog op aarde is. Ons lichaam zal naar de hemel gaan als de Heer Jezus komt om ons op te nemen. Dan zal Hij komen met de stem van een aartsengel, dan zullen de doden in Christus eerst opstaan en wij de levenden zullen veranderd

worden en in wolken opgenomen worden de Heer tegemoet in de lucht en zo zullen we altijd met de Heer zijn (IThess. 4:15-18). Wij verwachten vanuit de hemelen de Heer Jezus Christus als Heiland, "die het lichaam van onze vernedering zal veranderen tot gelijkvormigheid aan het lichaam van zijn heerlijkheid" (Fil. 3:20,21).

Mijn leven is in de hemel

Ons lichaam is inderdaad nog op aarde. Maar waar mijn geest is, daar is mijn leven. Is dat op aarde? Nee, dat is in de hemel: "Want u bent gestorven en uw leven is met Christus verborgen in God", lezen we in Kolosse 3:3. Wij geloven het Woord van God. Dat woord zegt ook dat Christus mijn leven is (vs.4). Wie is mijn leven? Dat is Christus, de Zoon van God, de Schepper van hemel en aarde! Waar is mijn leven? Mijn leven is in de heerlijkheid, in de hemel. Als mijn leven daar is, ben ik daar dan niet? Ben ik alleen daar waar mijn lichaam is? Of ben ik ook daar waar mijn leven is? Waar mijn leven is, daar ben ik! Dus, ik ben in de hemel. Dat is mijn positie in Christus. Dat moet ik in mijn hart verwerklijken. Terwijl mijn lichaam nog op aarde is, is mijn leven in de hemel.

Het land in bezit nemen

Omdat mijn lichaam nog op aarde is, heb ik dus aardse ervaringen. Ik moet hier op aarde mijn weg gaan. Ik moet mijn werk doen. Ik heb een opdracht van de Heer om van Hem te getuigen. Maar in de hemel zijn mijn rijkdommen, daar ben ik in Christus. Ik mag tegen mezelf zeggen: jij bent in de hemel. Dat mag ik geloven, dat mag ik waarmaken en dan mag ik genieten van de zegeningen die ik ontvangen heb. Dat is de geestelijke les die we uit het Boek Jozua mogen leren. Hoe ik het land in bezit kan nemen en kan genieten van de zegeningen van dat land. Hoe ik de geestelijke zegeningen in de hemelse gewesten tot mijn eigendom kan maken en ervan kan genieten.

De overste leidsman

Direct in het begin van het Boek Jozua zien wie de aanvoerder is in de strijd: "Het geschiedde nu, na de dood van Mozes, de knecht des Heeren, dat de Heere tot Jozua, de zoon van Nun, de dienaar van Mozes, sprak, zeggende: Mijn knecht Mozes is gestorven; zo maak u nu op, trek over deze Jordaan, gij en al dit volk, tot het land, dat Ik hun, de kinderen Israëls, geef" (vs.1,2). Jozua was de aanvoerder in de strijd van Israël. De Heer Jezus is onze aanvoerder en leidsman hier op aarde. We kennen Psalm 23: "De Heere is mijn herder, mij zal niets ontbreken". Een herder is een leidsman van schapen. In Hebreeën 2 wordt uitdrukkelijk gezegd dat de Heer Jezus de overste leidsman van onze behoudenis is.

Zo'n hogepriester hebben wij nodig

Om onze overste leidsman te kunnen worden, heeft God Hem in Zijn leven op aarde door alle moeilijkheden geleid, opdat Hij alle moeilijkheden die een gelovige hier op aarde doormaakt, uit ervaring kent. Hij kan ons begrijpen. Er is geen moeilijkheid in ons leven op aarde, of de Heer Jezus kent die uit ervaring, en Hij weet welke hulp we nodig hebben, opdat wij in die nood niet tot zondigen komen. Dit vinden we uitvoerig beschreven in de Brief aan de Hebreeën. Hij leeft om voor ons tussenbeide te treden (Hebr. 7:25). "Wij hebben niet een

hogepriester die niet met onze zwakheden kan mee lijden, maar Eén die in alle dingen verzocht is als wij, met uitzondering van de zonde. Laten wij dus met vrijmoedigheid naderen tot de troon van de genade, opdat wij barmhartigheid ontvangen en genade vinden tot hulp op de juiste tijd" (Hebr. 4:15,16).

Hier gaat het over het ingaan in de hemel, in de geest, in het geloof. En daarvoor hebben we ook een leidsman nodig, Nu, de Heer Jezus is ons voorgegaan. Hij is de enige die de weg kent, want Hij is de enige Die die weg werkelijk gegaan is; Hij is opgenomen in heerlijkheid. Hier gaat het over het ingaan in heiligdom om een schuilplaats, een toevluchtsoord, te vinden, om veilig te zijn in de stormen van het leven, om hulp te vinden in onze zwakheden. We kennen Christus als onze schuilplaats. Naar Hem mogen we vluchten als we het moeilijk hebben in de stormen van het leven. Wat geweldig iemand te hebben in de stormen van het leven, naar Wie we kunnen gaan. Bij Hem zijn we veilig en geborgen!

Mozes

We zien in de eerste verzen van het Boek Jozua dat Mozes gestorven is en dat Jozua hem als leidsman opvolgt. Er is verschil tussen Mozes en Jozua. Mozes heeft het volk uit Egypte gebracht en door de woestijn geleid, maar Jozua mag het volk in het land brengen dat God aan hen beloofd heeft. Mozes heeft het Woord van God gesproken. Hij is de grote leraar die het Woord van God met gezag gesproken heeft. Mozes heeft het volk de inzettingen van God gegeven. De Heer Jezus achtte de geschriften van Mozes heel hoog. Hij zegt tegen de Joden: "Want als u Mozes geloofde, zou u Mij geloven, want Hij heeft over Mij geschreven. Maar als u zijn geschriften niet gelooft, hoe zult u mijn woorden geloven?" (Joh. 5:46,47). In Hebr. 3:1-6 wordt Mozes met de Heer Jezus vergeleken en uit alles blijkt dat de Heer Jezus veel hoger is dan Mozes.

Jozua als beeld van de Heer Jezus

Ook Jozua kunnen we met de Heer Jezus vergelijken. Hij is ook een beeld van de Heer Jezus. Niet van de Heer Jezus zoals Hij hier op aarde leefde, niet als degene die ons door deze wereld leidt als onze goede herder. Maar als degene die ons leiden wil om nu al in te gaan in de hemel, terwijl we nog op aarde zijn. Om nu al daar in te gaan, om het land (de hemelse gewesten) in bezit te nemen en om de strijd te strijden die daarmee verbonden is.

Niet tegen bloed en vlees

Onze strijd is niet tegen bloed en vlees, maar tegen satan en zijn engelen, die ons willen verhinderen om in te gaan in het land. Satan haat het als wij vervuld zijn met de hemelse dingen. Satan wil niet dat wij de hemelse dingen in bezit nemen. Hij kan ons niet meer beroven van de hemel, maar hij probeert ons wel ongelukkig te maken, door ons te beroven van het genot daarvan. Hij probeert ons met de aardse dingen bezig te houden en ons andere dingen voor te stellen. Zodat we niet de geestelijke dingen tot ons eigendom maken. Daarvoor is strijd nodig. Dat is het wat we als geloofslessen vinden in het Boek Jozua.

H.L. Heijkoop